

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันและ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน, ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

2. ระยะเวลาในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด ดังนี้

1. แบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียนในหัวข้อเรื่อง Tense

1.1 ชุดที่ 1 เรื่อง Present simple และ Present Continuous

1.2 ชุดที่ 2 เรื่อง Past continuous และ Past Simple

1.3 ชุดที่ 3 เรื่อง Present perfect และ Past simple

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือกันเรียนรู้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือกันเรียนรู้

1. สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.43 คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 23.93 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 32.25 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความคิดเห็นความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.44 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.21

2. การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ผลการทดลอง เพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ความคิดเห็นความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากการวิเคราะห์ผลการทดลองทั้ง 2 ข้อ พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าเนื่องจาก กิจกรรมการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกันช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความกดดัน รู้สึกมีความสุขกับบรรยากาศการเรียนที่เป็นกันเอง รู้สึกถึงความสามารถของตนเอง และที่สำคัญผู้สอนมีการเสริมแรงโดยการให้รางวัล คำชม ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายและพร้อมรับความรู้ใหม่ๆ และสามารถช่วยให้เข้าใจเนื้อหาไวยากรณ์ได้ง่ายขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง ที่สำคัญทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีขึ้นกับการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

3. ปัญหาที่พบในงานวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบปัญหาบางประการดังนี้

1. ในตอนต้นนักศึกษาไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เนื่องจากกังวลกับความสามารถของตนเอง ขาดความมั่นใจ

2. นักศึกษาบางกลุ่มยังไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมกัน และต่อต้านการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพราะเห็นว่าไม่จำเป็นและยากเกินไป

4. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาในคราวต่อไป ดังนี้

ควรนำเอากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้กับวิชาอื่นๆ เพื่อให้นักศึกษารู้สึกถึงการยอมรับ การทำงานเป็นทีม และลดความตึงเครียดในชั้นเรียน